

МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ГРОМАД ТА ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

Департамент економіки систем життєзабезпечення
вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, 01601; тел./факс (044) 207-18-18
e-mail: NazarovaNV@minregion.gov.ua

№ _____ на № _____ від _____

Харитонов В.

foi+reguest-104587-
5af779b@xda.com.ua

Шановний пане Вадиме!

Департамент економіки систем життєзабезпечення Міністерства розвитку громад та територій України розглянув Ваше звернення, яке надійшло листом Міністерства соціальної політики України від 05.10.2022 № 367/0/3-22, і в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

В той же час запитувана Вами інформація, у розумінні вказаного Закону, не є публічною інформацією.

За таких умов надаємо роз'яснення по суті порушеного питання.

З 1 травня 2019 року в повному обсязі введено в дію Закон України від 09.11.2017 № 2189 «Про житлово-комунальні послуги» (далі – Закон № 2189), яким визначено нову класифікацію житлово-комунальних послуг, передбачено нову систему взаємовідносин, що виникають у процесі надання та споживання цих послуг.

Згідно із Законом № 2189 державна політика у сфері житлово-комунальних послуг ґрунтується на таких принципах як:

- забезпечення функціонування підприємств, установ та організацій, що виробляють, виконують та/або надають житлово-комунальні послуги, на умовах самофінансування, досягнення рівня економічно обґрунтованих витрат на виробництво таких послуг;

- регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги у випадках, визначених законом, з урахуванням досягнутого рівня соціально-економічного розвитку, природних особливостей відповідного регіону та технічних можливостей;

СЕД Мінрегіон IT-Enterprise
вн. №2051953

Підписувач Кравченко Наталія Олександрівна
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000070413100A97B9000
Дійсний з 15.02.2021 00:00:00 по 15.02.2023 00:00:00

№7/10.2/10699-22 від 13.10.2022

- забезпечення рівних можливостей доступу до отримання мінімальних норм житлово-комунальних послуг для споживачів незалежно від соціального, майнового стану, віку споживача, місцезнаходження та форми власності юридичних осіб тощо;

- дотримання встановлених стандартів, нормативів, норм, порядків і правил щодо кількості та якості житлово-комунальних послуг.

Статтею 9 Закону № 2189 передбачено, що споживач здійснює оплату за спожиті житлово-комунальні послуги щомісяця, якщо інший порядок та строки не визначені відповідним договором.

При цьому статтею 11 Закону № 2189 визначено, що при наданні житлово-комунальних послуг застосовуються державні соціальні нормативи у сфері житлово-комунального обслуговування, встановлені законодавством.

Гранична норма витрат на управління житлом громадян, які відповідно до законодавства мають пільги або користуються субсидією на оплату житлово-комунальних послуг, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

На сьогодні головним механізмом соціального захисту найбільш вразливих верств населення залишається Програма житлових субсидій, яка дозволяє забезпечити стабільність витрат малозабезпечених сімей незалежно від зростання вартості житлово-комунальних послуг.

Умови призначення та порядок надання громадянам щомісячної субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг визначаються Положенням про порядок призначення житлових субсидій, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21.10.1995 № 848 (далі – Положення).

Розрахунок житлових субсидій на оплату житлово-комунальних послуг здійснюється по кожному домогосподарству індивідуально, з урахуванням вартості всіх житлово-комунальних послуг, якими користується домогосподарство.

При цьому частка плати за житлово-комунальні послуги одержувачів субсидій визначається для всіх категорій домогосподарств за єдиною формулою і залежить лише від двох показників - розміру витрат на оплату житлово-комунальних послуг та доходу сім'ї (чим менші доходи сім'ї, тим менший відсоток обов'язкової плати за житлово-комунальні послуги).

Такий підхід забезпечує принцип соціальної справедливості.

Водночас, розмір житлової субсидії збільшується у разі підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги.

У минулих роках витрати домогосподарств на оплату житлово-комунальних послуг в Україні становили в середньому 10-15% від їх доходу.

Цей показник дозволяв забезпечувати оплату населенням спожитих житлово-комунальних послуг, яка, у свою чергу, визначалася виходячи з тарифів, які встановлювалися уповноваженими органами на рівні нижчому за економічно обґрунтовані витрати.

При цьому на державному рівні було визначено, що розмір плати за житлово-комунальні послуги не повинен перевищувати 10 або 15 відсотків середньомісячного сукупного доходу домогосподарств в межах встановлених нормативів користування житловою площею та нормативів споживання комунальних послуг. У разі коли нарахована плата виявлялася більшою за цю встановлену державою частку, громадяни мали можливість одержати субсидію, яка покривала відповідну різницю

(постанова Кабінету Міністрів України від 27 липня 1998 р. № 1156 «Про новий розмір витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива у разі надання житлової субсидії»).

Відповідно до пункту 5 Положення житлові субсидії призначаються за наявності різниці між розміром плати за житлово-комунальні послуги у межах соціальної норми житла, соціальних нормативів житлово-комунальних послуг і розміром обов'язкового відсотка платежу, встановленого відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 27 липня 1998 р. № 1156.

За наведеною формулою у пункті 1 цієї постанови базова норма плати за житлово-комунальні послуги становить 15% відсотків середньомісячного сукупного доходу домогосподарства.

Зазначаємо, що Законом України 05.10.2000 № 2017-III «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» (далі – Закон № 2017) встановлено, що держава гарантує забезпечення основних потреб громадян на рівні встановлених законом державних соціальних стандартів і нормативів (ст.16 Закону № 2017).

Державні соціальні стандарти – це встановлені законами, іншими нормативно-правовими актами соціальні норми і нормативи або їх комплекс, на базі яких визначаються рівні основних державних соціальних гарантій.

З метою забезпечення державних соціальних гарантій у сфері житлово-комунального обслуговування Кабінетом Міністрів України відповідно до статей 5 і 9 Закону № 2017 прийнято постанову від 6 серпня 2014 року № 409 «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері житлово-комунального обслуговування».

Цією Постановою затверджено єдині для всієї України соціальні норми житла та соціальні нормативи користування комунальними послугами, в межах яких надаються пільги та житлові субсидії.

Обсяги послуг, спожиті понад встановлені нормативи, оплачуються на загальних підставах.

З огляду на викладене громадяни, які мають достатній дохід, зобов'язані оплачувати житлово-комунальні послуги в повному обсязі, а малозабезпечені верстви населення, у тому числі пенсіонери, можуть скористатися Програмою житлових субсидій.

З повагою

Директор Департаменту

Наталія КРАВЧЕНКО

Погоріла І.М. 207-17-02

Персональні дані, вказані Вами у зверненні (запиті), захищаються та обробляються Мінрегіоном відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» з метою розгляду Вашого звернення (запиту) згідно із законодавством

СЕД Мінрегіон IT-Enterprise
вн. №2051953

Підписувач Кравченко Наталія Олександрівна
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000070413100A97B9000
Дійсний з 15.02.2021 00:00:00 по 15.02.2023 00:00:00

№7/10.2/10699-22 від 13.10.2022